

Bruksela, 5 czerwca 2026 r.
(OR. en)

10007/26

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0135 (NLE)**

**AELE 34
MI 572
N 36
FL 14
ISL 21**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 2 czerwca 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 263 final

Dotyczy: Wniosek
DECYZJA RADY
w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej
we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do
Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach
poza czterema swobodami
(rozporządzenie w sprawie EDIP)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 263 final.

Załącznik: COM(2026) 263 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.6.2026 r.
COM(2026) 263 final

2026/0135 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

(rozporządzenie w sprawie EDIP)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w związku z planowanym przyjęciem decyzji Wspólnego Komitetu dotyczącej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.

2. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Porozumienie EOG

Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) gwarantuje obywatelom i podmiotom gospodarczym EOG równe prawa i obowiązki w ramach rynku wewnętrznego. Porozumienie przewiduje objęcie prawodawstwem UE dotyczącym czterech swobód wszystkich 30 państw EOG, a mianowicie państw członkowskich UE, Norwegii, Islandii i Liechtensteinu. Ponadto Porozumienie EOG obejmuje współpracę w innych ważnych dziedzinach, takich jak badania i rozwój, kształcenie, polityka społeczna, środowisko, ochrona konsumentów, turystyka i kultura, zwanych wspólnie „działaniami wspierającymi i politykami horyzontalnymi”. Porozumienie EOG weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r. Unia wraz z jej państwami członkowskimi jest stroną Porozumienia EOG.

1.2. Wspólny Komitet EOG

Za zarządzanie Porozumieniem EOG odpowiada Wspólny Komitet EOG. Jest to forum wymiany poglądów dotyczących funkcjonowania Porozumienia EOG. Jego decyzje podejmowane są w drodze konsensusu i są wiążące dla stron. Odpowiedzialność za koordynację spraw dotyczących EOG po stronie UE spoczywa na Sekretariacie Generalnym Komisji Europejskiej.

1.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu EOG

Oczekuje się, że Wspólny Komitet EOG przyjmie decyzję Wspólnego Komitetu EOG („planowany akt”) dotyczącą zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.

Celem planowanego aktu jest rozszerzenie współpracy między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG w celu uwzględnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2643 w sprawie ustanowienia Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ram środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i terminowych dostaw produktów związanych z obronnością¹.

Islandia i Liechtenstein zostają wyłączone z udziału w tym instrumencie oraz z wkładu finansowego na jego rzecz.

Planowany akt jest wyrazem bardzo ścisłej współpracy między Norwegią a Unią Europejską w obecnym kontekście geopolitycznym.

Zgodnie z unijną polityką budżetową jakiejkolwiek uczestnictwo w działaniach UE może mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy wpłacony zostanie odpowiedni wkład finansowy. Płatność może jednak nastąpić dopiero po przyjęciu projektu decyzji Rady oraz po przedstawieniu

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2643 z dnia 16 grudnia 2025 r. w sprawie ustanowienia Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ram środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i terminowych dostaw produktów związanych z obronnością, Dz.U. L, 2025/2643, 29.12.2025.

państwom EOG–EFTA wezwania UE do wniesienia środków, sporządzonego przez Komisję Europejską.

W związku z tym, w celu uzupełnienia luki od dnia 1 stycznia 2026 r. do otrzymania odpowiedniej płatności, planowany akt powinien również być stosowany z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2026 r. Stosowanie z mocą wsteczną nie ma wpływu na prawa i obowiązki zainteresowanych podmiotów i nie narusza zasady uzasadnionych oczekiwań.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja przedkłada załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG do przyjęcia przez Radę jako stanowisko Unii. Po przyjęciu stanowiska należy je przedstawić Wspólnemu Komitetowi EOG w najbliższym możliwym terminie.

Załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG przewiduje wprowadzenie prawa uczestnictwa państw EOG–EFTA w działaniach wynikających z rozporządzenia (UE) 2025/2643 w sprawie ustanowienia Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ram środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i terminowych dostaw produktów związanych z obronnością, co wykracza poza to, co można uznać za zwykłe dostosowania techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94². Rada ustala zatem stanowisko Unii.

Załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawiera ponadto następujące główne dostosowania dotyczące państw EOG–EFTA.

W ramach systemu ustanowionego na mocy decyzji Wspólnego Komitetu, po włączeniu rozporządzenia w sprawie EDIP do Porozumienia EOG kompetencje Komisji w zakresie przyjmowania decyzji dotyczących nakładania grzywien na przedsiębiorstwa mające siedzibę w państwach EFTA lub zlokalizowane w państwach EFTA powierzono Urzędowi Nadzoru EFTA w ramach filaru EFTA (dostosowania (ii) oraz (iii)).

Komisja jest uprawniona do podejmowania takich wiążących środków wyłącznie w odniesieniu do przedsiębiorstw mających siedzibę poza państwami EFTA, natomiast kompetencje do wykonywania tych samych uprawnień w odniesieniu do osób prawnych mających siedzibę w państwach EFTA lub zlokalizowanych w państwach EFTA przyznaje się Urzędowi Nadzoru EFTA.

Komisja może przygotować projekt decyzji dla Urzędu Nadzoru EFTA, jeżeli uznaje się za konieczne do nałożenia kary pieniężnej w odniesieniu do przedsiębiorstw mających siedzibę lub zlokalizowanych w państwach EFTA.

Od decyzji Urzędu Nadzoru EFTA przysługuje odwołanie do Trybunału EFTA na podstawie art. 36 Porozumienia o nadzorze i Trybunale. Wyłącznie Trybunał EFTA jest właściwy do kontroli zgodności z prawem decyzji Urzędu Nadzoru EFTA (dostosowanie (v)).

Przydział kwot kar pieniężnych pobranych w państwach EFTA przez Urząd Nadzoru EFTA określają państwa EFTA (dostosowanie (iv)). Wynika to z dwufilarowej struktury Porozumienia EOG i wieloletniej praktyki w zakresie dostosowań w odniesieniu do przydziału kar pieniężnych.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

Państwa EOG–EFTA powinny również wносить wkład finansowy w działania, o których mowa powyżej. Islandia i Liechtenstein zostają wyłączone z udziału w tym instrumencie oraz z wkładu finansowego na jego rzecz.

4. PODSTAWA PRAWNA

1.4. Proceduralna podstawa prawna

1.4.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

1.4.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet EOG jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie Porozumienie EOG. Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet EOG, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94.

1.5. Materialna podstawa prawna

1.5.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94 jest uzależniona głównie od materialnej podstawy prawnej aktu prawnego Unii, który ma zostać uwzględniony w Porozumieniu EOG.

Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

1.5.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Ponieważ decyzja Wspólnego Komitetu rozszerza współpracę umawiających się stron Porozumienia EOG w celu uwzględnienia rozporządzenia (UE) 2025/2643 w sprawie ustanowienia Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ram środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i terminowych dostaw produktów związanych z obronnością, niniejszą decyzją Rady należy oprzeć na tej samej materialnej podstawie prawnej co akt Unii stanowiący przedmiot tej współpracy. Materialną podstawą prawną

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

proponowanej decyzji są w związku z tym art. 114 ust. 1, art. 173 ust. 3, art. 212 ust. 2 i art. 322 ust. 1 TFUE.

1.6. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być art. 114 ust. 1, art. 173 ust. 3, art. 212 ust. 2 i art. 322 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE oraz art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu EOG zmienia Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

(rozporządzenie w sprawie EDIP)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 1, art. 173 ust. 3, art. 212 ust. 2 i art. 322 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁴, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁵ („Porozumienie EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Na podstawie art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (3) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy umawiającymi się stronami Porozumienia EOG w celu uwzględnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2643⁶.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie takiej rozszerzonej współpracy.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

⁴ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁵ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2643 z dnia 16 grudnia 2025 r. w sprawie ustanowienia Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ram środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i terminowych dostaw produktów związanych z obronnością, Dz.U. L, 2025/2643, 29.12.2025.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*